

High Life.

Kaj Palmberg

Pitkä matkapurjehdus High Life-viklalla

Yleinen käsitys viklasta on kai se, että se on aivan äärimmäinen tasapaino-kilpurjehdusvene, että se tuskin on merikelpoinen ja että se keikah-taa helposti kumoon. Todistaakseni päinvastaisen mielipiteeni oikeaksi, päätin suorittaa oikean pit-känmatkanpurjehduksen viklalla, sillä uskoin ve-neen sopivan tähänkin tarkoitukseen.

Aluksi piti High Life'mme varustaa tulevaa tehtävänsä varten. Levensin istuma-aukon säleik-köjä ajatellen, että veneessä voisi tarpeen vaatiessa nukkua. Edelleen asetin säleiköt etukannen alle, jotta siellä voitaisiin säilyttää tavarat kuivina, vaikka vettä roiskuisikin sisään.

Koska varusteiden sijoittamiseen on viklassa vain vähän mahdollisuuksia, tarvittiin paljon poh-diskelua ja monia kokeiluja ennenkuin kaikille tavaroille löytyi oikea paikka ja niiden sijoitus saa-tiin mahdollisimman käytännölliseksi. Paras rat-kaisu oli varusteiden sijoittaminen seuraavalla ta-valla. Kauimmaksi keulaan asetettiin teltta ja suo-japeite, ja styrbordin puolelle sijoitettiin suuri amerikkalaismallinen laukku, joka sisälsi huovat, tyynyt, lakanat ja pyjamat. Babordin puolelle sijoitettiin pienempi matkalaukku, jossa oli säilykkei-tä kahdeksi viikoksi, toinen, tuoretta ruokaa sisältävä matkalaukku sekä pienempiä laukkuja, joissa oli kuivia vaatteita, sukkia yms. Kõlilaatikon ja maston väliin kõytettiin gallonan punaspriikanis-teri keittiötä varten. Kõlilaatikon sivuille kannen alle sopi erinomaisesti kaksi kumipussia, jotka si-sälsivät õllyvaatteita, villapaitoja ja muita vaate-

kappaleita. Takakannen alle asetettiin kaksi ulos-vedettävää laatikkoa, toinen keittiõtavaroita, lau-tasia, kuppeja, koteloita, spriikeitintä ym. varten, toisessa taas säilytettiin maihinnousuvaatteet, kii-kari, radio, kompassi, taskulamppu sekä kalastus-välineet. Huomautettakoon, että vaatteet pysyivät kuivina ja sileinä koko pitkän purjehduksen ajan. Juomavettä säilytettiin 10 litran muovipullossa. Heittovapa riippui koukuissa kannen alla. Venes-sä oli myös erilaisia työkaluja, varaosia ja lattoja, samoin siinä oli kaikki mittauksessa vaadittavat kapineet. Koko varustus painoi n. 100 kg.

Tiistaina, heinäkuun 8. p:vnä klo 17 olimme valmiit irtautumaan BS:n seuramajan satamalaitu-rista. Kurssi itään, lounaistuuli oli voimakkuudel-taan 3 beaufortia. Klo 20 olimme jo Berg'in per-

heen luona Lill-Bastössä ja nautimme isäntävään kahvista ja muusta sen keralla tarjotusta. Jatkoim-me matkaa klo 23 Lasse veljen luo Husõhon, jon-ne saavuimme neljännestunnin purjehduksen jäl-keen. Kovalla metelillä saimme perheen hereille, ja havaitsimme rannalla sijaitsevan leikkimõkin oivalliseksi yöpymispaikaksi.

Seuraavana päivänä nostimme ankkurin klo 13 ja purjehdimme Uuniloiden luo Kråköhon hyvässä 4 beaufortin lounaistuulella. Koska siellä tar-jottu kahvi oli parhaanlaatuisista pavuista, tietenk-in Pauligin hienointa sekoitusta, virittyi mieliala duuriin. Vietimme yön Skallerhamnissa Meri-karhujen majassa.

Torstaina puhalsi navakka lounaistuuli. Se oli voimaltaan 6 beaufortia, ja päätimme, ettemme ota tarpeettomia riskejä vaan pidämme lepopäi-vän, koska emme vielä olleet kokeilleet viklaa em-mekä itseämme kovassa tuulella ja korkeassa aallokossa niin raskaasti lastattuina kuin olimme. Koska tuuli kuitenkin pysyi samanlaisena, pää-timme joka tapauksessa lähteä matkaan perjantai-na. High Life osoitti selviytyvänsä kovasta tuu-lesta ja Äggskårin selän korkeasta aallokosta odo-tettua paremmin, ylipainosta huolimatta. Maa-limme oli Orrengrund, mutta kun tuuli vain yltyi, samoinkuin merenkäynti Skarvenin loiston paik-keilla, ja vikla "plaanasi" niin, että liitokset nati-sivat, otin varmuuden vuoksi kurssin Hudõn selän suuntaan. Hyvässä sivumyõtäisessä olimme pian perillä vastapäätä Svartholman linnoitusta sijait-

sevalla Källanilla, jossa Dick-veli hämmästy perinpohjin nähdessään meidän tulevan purjehtien navakassa tuulessa.

Dick'in luona viivymme vuorokauden, mutta sitten olimme valmiita jatkamaan. Tuuli ja merenkäynti olivat yhtä kovat, mutta lauantaina saavuimme hyvässä kunnossa Orregrundille.

Saarella sijaitsevasta Merikarhujen tuvasta tuli kotimme siksi yöksi. Sunnuntaina saapui satamaan muutamia purje- ja moottoriveneitä, muiden muassa ystävämme Paul Berg "pikakiitäjälään" ja Valhallassa pidettiin juhlat, joiden kunniavieraana oli luotsivanhin Berlin.

Maanantaiaamuna 14. 7. nostettiin purjeet ja määrättiin kurssi jälleen länteen. Silloin puhalsi heikko etelätuuli, mutta Pellingin salmen luona se yltyi ja alkoi sataa. Ei ollut mitään järkeä luovia sellaisessa säässä Äggskärin selän yli. Käännyimme ja etsimme tuulensuojaa erään pienen saaren takaa. Sade jatkui vielä seuraavanakin päivänä, mutta teltassa oli kuivaa ja mukavaa.

Ilma ei parantunut tiistainakaan, mutta päätimme jatkaa matkaa Emäsalon itäpuolitse, ja koska sateenraskaat pilvet hävisivät ja aurinko näyttäytyi jälleen, poikkesimme Svartbäckiin, jossa Svartbäcks Segelsällskap'in kommodööri Lindstedt ja Stenbäckin perhe ottivat meidät komeasti vastaan. Vaikka viihdyimme siellä erinomaisesti, nostimme ankkurin iltapäivällä ja tiukan luovimisen jälkeen olimme perillä Kajholmenilla, jossa yövyimme.

Seuraavana päivänä, se oli siis keskiviikko 16. 7., purjehdimme 3 beaufortin etelätuulen myötä kotisatamaan, Brändö Seglare'n seuramajalle.

Koska kaikki sujui niin hyvin tämän purjehdusmatkan kestäessä ja High Life selviytyi niin erinomaisesti korkeassa aallokossa ja kovassa tuulessa, ja koska vene, kapteeni ja "akterstäderskan" tulivat niin hyvin toimeen keskenään, päätimme jatkaa pitkänmatkanpurjehdustamme seuraavana päivänä Turkuun katsomaan viklojen SM- ja PM-kilpailuja.

Muonavarojen täydennyksen ja erilaisten uudelleenvarustelujen jälkeen irroitettiin kiinnitysköydet torstaina 17. 7. klo 18 ja High Life oli matkalla kohti Auran rannalla sijaitsevaa kulttuurikaupunkia. Puhalsi heikko etelätuuli ja sataa tihuutti. Kydön luona jouduimme sakeaan sumuun, mutta siitä huolimatta löysimme Porkkalan niemen klo 24. Laskimme erään saaren rantaan, ja söimme voileipiä ja joimme veneessä keitettyä kuumaa kahvia. Sillä aikaa tuuli kääntyi lounaaseen ja yltyi 4 beaufortiin. Jatkoimme kuitenkin matkaa klo 2, mutta vedimme varmuuden vuoksi etupurjeen alas. Otin luovin aina Kall-

Lepotauko.

badaan asti ja sieltä kohti rannikkoa. Aallokko kävi anteeksiantamattoman korkeaksi ja tuuli vain yltyi. Raskaan yllästinsä ansiosta luovi vikla oikein hyvin ilman etupurjetta. 4 tunnin tiukan luovimisen jälkeen pääsimme Bågskärin luo. Päivskärin reitin läpi purjehdimme puuskaisessa n. 6. beaufortin lounaistuulella. Jokainen voi ymmärtää, että tarkkaavaisuus oli hermoja rasittavaa, ja että oli raskasta pitää venettä tasapainossa ja oikeassa kurssissa.

Väsyneinä ja nälkäisinä tämän urakan jälkeen, märkinä ja viluisina saavuimme NJK:iin Brännskäriin tasan klo 18, 24 tunnin non-stop purjehtimisen jälkeen. Oli suloista siellä majassa saada takapuoli kuivaksi ja lämpimäksi ihanan, suuren takan ääressä, samoinkuin syödä ja hengähtää.

Seuraavana päivänä, pyydettyämme ensin heittovavalla muutamia haukia evääksi, nostimme ankkurin hyvin puuskaisen länsituulen puhaltaessa. Saavuimme Hankoon klo 20.

Seuraava päivä oli lauantai 19. 7., muonavaroja täydennettiin ja klo 11 nostettiin purjeet. Hyvässä 3—4 beaufortin etelätuulessa viiletimme suoraan pitkin Hangon ulointa viitoittamatonta läntistä reittiä. Jungfrusundin läpi purjehtiessamme muutti kapteeni alkuperäistä kurssia ja käänsi keulan kohti Maarianhaminaa. Yövyimme teltassa "merimiehenkauhun" luona; se on kapea läpikulkuväylä ennen Lohmia. Täällä salmen luona saavuimme Kansanveneen L 1, joka oli lähtenyt Hangosta 2 tuntia ennen meitä.

Poikettuamme Korpoströmmiin osuuskaupassa jatkoimme purjehdusta Kihdin yli 4 beaufortin etelätuulessa ja hausassa aallokossa. Illalla klo

Ämbarsundin vehmaisella rannalla.

21. ihanan auringonlaskun aikaan, vedettiin High Life maihin Ämbarsundissa viheriöivään lahteen, jossa ruohomatto ulottui vesirajaan asti, se riisuttiin varusteista ja sai paneutua levolle mehevään ruohikkoon. Telta pystytettiin ja miehistö valmisti ihanan ja tuiki tarpeellisen myöhäisen päivällisen.

Seuraavana aamuna kirjoitettiin lokikirjaan tiistai 22. 7. Klo 8 High Life "satuloitiin" jälleen ja klo 12 kävimme maissa Degerbyssä ostamassa erilaista tuoretta ruokaa, jonka jälkeen jatkoimme eteenpäin. Klo 17 purjehdimme läpi Ledsundin ja tuuli puhalsi etelästä 4 beaufortin voimalla. Kun High Life selviytyi niin kauniisti ja ihanan iltauringon kaunistama sää oli niin hurmaava, meni piru hyvällä tuulella olevaan kippariin ja hän päätti lähteä täältä Ruotsiin maalina Furusund.

Klo 18 olimme Nyhamnin kohdalla, klo 19 Lågskärin ja klo 20 Flötjanin loiston kohdalla. Etelätuuli yltyi n 5 beaufortiin, merenkäynti alkoi tulla kovaksi ja sumu huononsi näkyvyyttä yhä enemmän ja enemmän. Tuskin 15 min sen jälkeen, kun olimme ohittaneet Flötjanin, katosi se sumuun. Purjehdimme hyvää vauhtia suoraa kurssia, mutta kun aallokko tuli korkeaksi ja sortuma senvuoksi suuremmaksi, painoin veneen ylemmäksi tuuleen, tarkistaakseni kurssin myöhemmin, kun Söderarm tulisi näkyviin. Laskelmien mukaan olisi meidän pitänyt saada se näkyviimme n klo 22, mutta emme vielä klo 24 nähneet sakean sumun takia jälkeäkään siitä. Johtopäätökseni oli, että olimme joutuneet laskettua kauemmaksi etelään, sen vuoksi, että sortuma olikin ollut oletettua pienempi. Näkyvyys oli sillä hetkellä korkeintaan n 50 m. Lopulta kuulimme kohinaa ja tyrskyjä, johon suuntaan otin kurssin toivoen, että löytäisimme saaren, jonka "alapuolelle" voisimme mennä tuulensuojaan ja oleskella siellä, kunnes sumu olisi jonkinverran hälvennyt. Ensimmäinen kohina oli peräisin vedenalaisen karin tyrskyistä, samoin toinen, samoin kolmas, mutta n tunnin

hapuilun jälkeen sukeltautui lopulta keulan edessä esiin saari kuin ammuttuna hämmästyneitten, väsyneinä vartioivien silmiemme eteen. Saaren tuulensuojaiselta rannalta, saari oli oikein suuri ja korkea, löysimme onneksi pienen, mutta kuitenkin suojaavan sataman, pienen lahden, jonne vene vedettiin maihin. Syötyämme lämmintä, ravitsevaa keittoa, paneuduimme nukkumaan, lievästi sanottuna väsyneinä, sadevaatteet yllä veneen pohjalle, istuma-aukon yli levitetyn suojapeitteen alle, ja nautimme tarpeellisesta unesta tämän kovan urakan ja kylmyyden jälkeen. Lämpötila oli + 10° C.

Aamulla oli taivaalla sateenraskaita pilviä ja näkyvyys oli huono. Kiipesin vuoren korkeimmalle huipulle katsomaan kiikarilla, ja yritin suunnistautua. Saaren ympärillä vesi suorastaan kiehui tyrskyistä ja kaikkialla näkyi keltaista vettä. Oli enemmän onnea kuin taitoa, ettemme me ajaneet karille. Lännessä ja pohjoisessa siinsi saaria ja luotoja vieläkin sumuisessa ilmassa, mutten voinut keksiä yhtään loistoa tai väylämerkkiä. Aamuaterian jälkeen, joka kai parhaiten maistuu merellä, nostimme purjeet ja otimme kurssin länteen väistellen keltaista vettä, kareja ja luotoja. Noin tunnin purjehduksen jälkeen keksimme luutamerkin sekä vähän myöhemmin johtoloiston. Tultuamme väylälle totesin, että johtoloisto oli Söderarm-Möja. Olettamukseni, että olimme joutuneet etelään varsinaisesta kurssistamme, osoittautui oikeaksi.

Silloin päätimme purjehtia Sandhamniin. Klo 18 aikoihin kävimme Möjassa. Möjasta on n 10 meripenikulmaa Sandhamniin, mutta kun tuuli kääntyi lounaaseen ja yltyi 5 beaufortiin tuoden mukanaan uhkaavia ukkospilviä ja kovan luovimisen, muutimme jälleen kurssin länteen päästäksemme yhteyteen Blidösundin väylän kanssa Furusundiin purjehtimista varten. Purjehdittuamme 1½ tuntia saarien välitse tulimme väylälle. Kiisimme pitkin reittiä hirmuisella vauhdilla puoliksi "plaanaten" Furusundiin, jossa High Life kiinnitettiin rantaan klo 23 keskiviikkona 24. 7.

Vietettyämme yön hotellissa hankittiin muonavarjoja ja klo 11, torstaina 24. 7. käänsi rakas High Life keulansa kotimaata kohti. Tuuli puhalsi lounaasta 6 beaufortin voimalla, joten meillä oli niin sanoaksemme hyvä sivumyötäinen. Klo 14 olimme jo Söderarmin ja Tjärvenin kohdalla. Ahvenanmerellä kävi valtava aallokko, metreissä mitattuna niin korkea, ettei kukaan usko, jos sanon sen, mutta siitä huolimatta keitti "akterstäderskan" kahvia veneessä, pidellen toisella kädellään spriikeitintä ja toisella kahvipannua. Voitte ymmärtää, että kahvi maistui tuoreitten ruotsa-

laisten wienerleipien kera. Kelpo tavalla tehty, vai mitä sanotte! Kun istuu pienen viklan pohjalla mielikuvituksellisessa merenkäynnissä, ei ole niinkään helppoa tasapainoilla spriikeittimen ja kahvipannun kanssa.

Klo 17.30 ohitimme Kobbarklintarit ja klo 18.10 oli High Life ankkuroituna Mariehamn Segelföreningin edustalle länsisatamaan ja kutsuimme soutajia. Purjehdimme siis matkan Furu-sund—Maarianhamina 7 tunnissa 10 minuutissa, keskinopeus oli 10,7 solmua,

Hotellissa takiloimme itsemme uudelleen ja käänsimme keulamme kohti Miramaria, jossa söimme kauden ensimmäiset ravut.

Aamun sarastaessa perjantaina 25. 7 nostimme purjeet klo 6 ja käänsimme peräpeilin Maarianhaminalle. Tuuli puhalsi lounaasta ja oli voimaltaan n 3 beaufortia. Valitsimme reitin Lemströmin kanavan, Lumparen, pohjois-Kumlingen, Snöbodanin ja Houtskärin kautta Turkuun.

Kumlingessa yövyimme teltassa ihastuttavassa, pienessä, tuuheassa lahdessa ja vedimme ylös muutamia haukia, niiden mukana yhden 7 kilon vonkaleen. Emme punninneet sitä vaa'alla, vaan minulla oli todella oikea kalapuntari mukana.

Matkalla sieltä Houtskäriin oli meillä ensi kertaa siihenastisen 3 viikon purjehdusmatkamme aikana heikko kesäinen lounaistuuli, mutta ilma oli kuitenkin kolea. Houtskärissä yövyimme teltassa ja maanantaina klo 10 jatkoimme matkaa Turkuun, jossa High Life klo 19 ASS:ssa kohtasi joukon suomalaisia, ruotsalaisia, tanskalaisia ja norjalaisia siskojaan ja veljiään.

Kaikki vanhat viklatuttavat ottivat meidät ylenpalttisen ystävällisesti vastaan ja hämmästyivät kovin, kun styrbordinpuoleisessa mastovaijerissam-

me liehui Ruotsin lippu. Norjalaisen Pelle Skjönbergin lausunnon mukaan ei yksikään vikla koko maailmassa ole purjehtinut niin pitkää matkaa eikä niin aavoilla vesillä.

Vietettyämme 2 iloista vuorokautta viklojen PM-kilpailujen osanottajien kanssa teimme torstaina 31. 7. klo 12 kunniaa ASS:n lipulle ja käänsimme keulan kotiin päin. Tuuli oli lounaasta 4 beaufortia ja tiesi luonnollisesti luovimista yli Airiston.

Yöpyminen Paraisten portilla. Seuraavana aamuna, poimittuamme kanttarelleja ja mansikoita, lähdimme matkaan klo 11. Gullkronan yli pääsimme 5 beaufortin lounaistuulen myötä. Poikkiesimme vähäksi aikaa Merikarhujen kauniiseen Kifskärin satamaan, jossa söimme päivällisen. Jälkiruokana paistettuja kanttarelleja ja mansikoita.

Hangolle vilkutimme kylmästi klo 11.30 ja High Life purjehti hyvää vauhtia ihanassa kuutamossa hauskan lounaistuulen myötä yli Hangon itäisen selän, ja vasta klo 1 yöllä se asetettiin lepäämään Tvärminne Brännskärissä.

Äkäisen puuskikkaassa lounaistuulessa ja saateessa jatkoimme seuraavana aamuna klo 11. Gästanin selällä oli meillä pahin urakkamme. Vesi suorastaan kiehui vihureissa ja High Life oli vähällä alkaa sukeltaa, mutta tarkkaavaisilla väisöillä tilanteet kuitenkin selvitettiin.

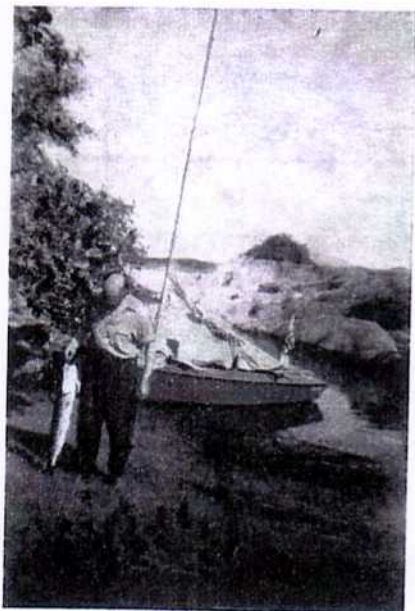
Sunnuntaina, 3 päivänä elokuuta jatkoimme aamulla Barösundista eteenpäin. Wormön luona pysähdyimme aterioimaan ja sitten yli Porkkalan selän valtavassa ristiaallokossa. Klo 17 purjehdimme läpi Tullundin, ja klo 21.15, siis 3 tuntia 5 min myöhemmin oli High Life kotisatamassa, Brändö Seglare'ssa vedettynä ylös omalle paikalleen tämän purjehdusmatkan jälkeen, joka oli kestänyt 30 päivää kovassa tuulessa ja koleassa säässä.

Näistä 27 päivästä on 9 lepopäiviä ja yhteenlaskettu purjehdittu matka ei ole enempää eikä vähempää kuin 1.140 meripenikulmaa.

Sää oli purjehduksen aikana suhteellisen kaunis, sadetta oli vain 3 päivää, mutta oli kylmää ja koleaa, lämpötila oli + 12—14°, veden n + 14°.

Tämän matkan jälkeen, joka suoritettiin suurimmaksi osaksi kovassa tuulessa, voin vakuuttaa, että vikla selviytyy kaikissa sääolosuhteissa ja soveltuu myös pitkänmatkanpurjehduksiin kokeneen ja tottuneen purjehtijan hoidossa. Siinä vaaditaan tosin tavatonta tarkkaavaisuutta ja purjehdustaitoa. Kokemattomien purjehtijoiden ei pidä lähteä yrittämään sellaista, heidän pitää pysytellä suojaavilla vesillä siksi kunnes kokemukset ja taito kasvavat.

Kiitokset High Lifelle ja gastille reippaasta purjehduksesta ja hyvästä yhteistyöstä!

Se seitsenkiloinen.